

A kormány megkezdte tagzenekaraink költségvetésének konszolidálását. A nemrég csatlakozott Liszt Ferenc Kamarazenekarral kezdték. Várjuk, mely együttes lesz a következő. Szerkesztőségünk csak találgatni tudja, hogy ha egy 17 tagú kamarazenekar ekkora összeget kap, vajon a nagy létszámú szimfonikus zenekaroknak mekkora összeg jut?

A Kormány 1292/2019. (V. 17.) Korm. határozata a Liszt Ferenc Kamarazenekar Alapítvány támogatásáról
A Kormány

1. egyetért a Liszt Ferenc Kamarazenekar Alapítvány támogatásával;

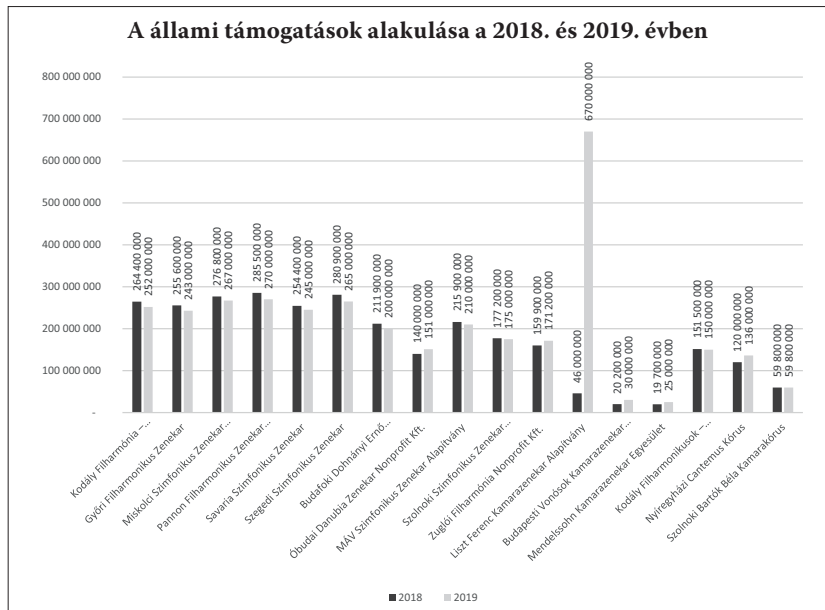
2. felhívja a pénzügyminisztert, hogy az emberi erőforrások minisztere bevonásával az 1. pontban meghatározott cél megvalósítása érdekében gondoskodjon

a) a 2019. évben egyszeri jelleggel 600 000 000 forint biztosításáról a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok, 13. Művészeti tevékenységek alcím, 4. Művészeti tevékenységek és egyéb fejezeti feladatok támogatása jogcímcsoport javára,

Felelős: pénzügyminiszter emberi erőforrások minisztere

Határidő: azonnal

b) a 2020–2022. években évi 480 000 000 forint költségvetési forrás biztosításáról a központi költségvetés

XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetében.

Felelős: pénzügyminiszter emberi erőforrások minisztere

Határidő: a 2020–2022. évekre az adott év központi költségvetésének tervezése során

Orbán Viktor s. k., miniszterelnök

TISZTELETJEGGYEL

Stratégia és fátum

Talán még emlékszünk, hogy az internet cinikus népe, a mémgyárosok hada néhány éve hogy igyekezett hülyét csinálni az illetékes miniszterből, amikor felvetette a mindennapos éneklés gondolatát, s maga is rázendített egy népdalra. A bejelentés Európa egyik legnagyobb kórusfesztiválja, az Europa Cantat alkalmából hangzott el Pécsen, s a cél akkor az volt, hogy Kodály Zoltán halálának 50. évfordulójáig megvalósulhasson az elképzelés, vagyis hogy nem telik el iskolai nap éneklés nélkül. A furmányos kritikusok többnyire úgy kerestek fogást a terven, hogy a matematika, a nyelvtanulás, és más komoly dolgokkal szembeállítva karikírozták ki a mindennapos éneklés gondolatát. S miközben a gyerekek iskolai túlterheltsége persze nem kétséges, azt sem gondolta soha senki, hogy a rendszeres éneklés csak további tanórák beiktatásával lehetséges.

Ki ne emlékezne iskolás éveiből az öles feliratokra, mely szerint „A zene mindenkié”? A sokat olvasott Kodály idézet mögött ott volt a kommunista oktatáspolitikai igen kevés érdeme közül az egyik, a zenei nevelés intézményesítése: a zeneiskolák országos hálózata, az iskolai énekórák kötelező

volta, a kórusmozgalom olykor erősen ideologikus rendszere, aminek az örökbeűző kortárs kórusművek mellett nem kevés – lássuk be: többnyire igen fülbemászó – mozgalmi dal is köszönhetette létrejöttét. Bár a rendszerváltást követően kissé fellazult az ének- és zenetanulás rendszeressége, ugyanakkor megsokszorozódott a zenét tanulók száma. Az internetes világ térhódításával pedig a zenehallgatás lehetősége végképp mindenkié lett: manapság már a legújabb felvételek hallgathatók, illegálisan akár ingyen is, de

jogtisztán se sok pénzt.

Ezzel együtt, a karének, a klasszikus zenei tanulmányok manapság nem tartoznak a fiatalok trendi elfoglaltságai közé, ez derült ki a mindennapos éneklés ötletét övező vitriol-ömlésből is. Az angol, a dzsesszbalett, a különböző sportok még mindig sokkal menőbb dolgok, mint ha mondjuk valaki billentyűket gyúr a zongorán – ahogy ez az LGT slágerében is hangzott. S amikor, immáron több mint két évvel Kodály halálának 50. évfordulóját követően a mester zenepedagógiai örökségének sorsán merengünk, megállapíthatjuk, hogy bár a mindennapos éneklés egyelőre nem úgy része az iskolások életének, ahogy azt a korábbi – zenei ügyekben egyébként jártasabb - döntéshozók elképzelték, de lehet, hogy az alaposabb előkészítés jobb eredményre vezet majd.

Minden bizonnyal ezt a célt szolgálja a március végén meghirdetett zenei stratégia is, melynek kitűzött céljai valóban a